

พ่อมดแดง

จดหมายข่าว / NEWSLETTER

THE PRIEST

ปีที่ 2 ฉบับที่ 5 ISSN : 1685-7836

เมษายน-มิถุนายน พ.ศ.2547 / ค.ศ.2004

บทบรรณาธิการ

อาสน์ข๑๑

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มัชย กิจบุญชู
โอภาสสมิโฆบ๑๑

สมิโฆบ๑๑ คือการสมิโฆบข๑๑

พระเยซูเจ้าที่มีต่อบาปและความตาย

สมิโฆบ๑๑ คือการสมิโฆบความข๑๑

ที่มีต่อคุณธรรมและชีวิต

ข๑๑พระเยซูเจ้า

คือความข๑๑

ความข๑๑และความรอดข๑๑

เป็นพระพรสูงสุด ให้เราบรรดาคริสตชน

ข๑๑ที่มีต่อบาป ความตาย

และความข๑๑

ข๑๑อันถวายพรให้ทุกท่านพบความรอดข๑๑

ที่แท้จริงในชีวิต โดยผ่านทาง

องค์พระเยซูเจ้า ผู้กลับเป็นขึ้นมา

ข๑๑อันถวายพร

พระคาร์ดินัล

(ม. มัชย กิจบุญชู)

(ประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย)

ประธาน "คพธ."

สุขสันต์วันปัสกาแด่พระคุณเจ้า และบรรดาคุณพ่อที่เคารพรักทุกท่าน

“ชีวิตสงฆ์เราคือปัสกา” เมื่อเราถวายตัวเราแด่พระเป็นเจ้าในวันบวช เราได้นอนราบกับพื้นเพื่อเป็นเครื่องหมายถึงการสละละทุกอย่างที่เป็น “ทรนค” ของโลกเหมือนตายจากตัวเอง เมื่อลุกขึ้นมาเหมือนเกิดใหม่ในพระเป็นเจ้า สวมใส่จิตวิญญาณของพระคริสตเจ้าเพื่อจะได้คิด พุด ทำเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงกระทำ เป็นภาพลักษณ์ของพระเยซูเจ้าที่เห็นได้บนแผ่นดินนี้

นี่เป็นอุดมคติสูงสุดของพระสงฆ์เราทุกคน

วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ วันสำหรับพระสงฆ์เราเป็นพิเศษอีกด้วย เราได้รื้อฟื้นคำมั่นสัญญา ที่ได้เคยสัญญาไว้กับพระสังฆราช หรือผู้ใหญ่ของคณะ ที่จะถือความอ่อนน้อมเชื่อฟัง ความบริสุทธิ์ ความยากจน ซึ่งเป็นฐานสำคัญของชีวิตสงฆ์ นักบวช

“ครับ” คำตอบที่ต้องค้างค้ำคออยู่ในใจและในชีวิตประจำวันเสมอ

วันบวช เป็นวันที่อยู่ในความทรงจำและกำลังใจของเราทุกวันทุกคน

ไม่มีใครจะสามารถรับรู้ถึงความประทับใจในวันที่เราถวายตัวแด่พระในวันบวชวันนั้นได้ บรรดาพระสงฆ์ ญาติพี่น้อง สัตบุรุษต่างยินดีกับเราทุกคน และพร้อมที่จะเป็นกำลังใจให้เราเดินก้าวหน้าตลอดไป

“เราข๑๑และรำลึกได้ไหม?”

“The Passion of The Christ” ภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงพระมหาทรมานของพระเยซูคริสตเจ้า

“ทุกข์นี้เพราะรัก”

“พระองค์ทรมานมากเกินไปหรือเปล่า? จริงไหม? ทำไมถึงต้องขนาดนี้!”

“ใครผิด? ใครฆ่าพระเยซูเจ้า?”

เป็นคำถามท้ายเปิด!

เราได้เห็นบทบาทของ “แม่พระ” ที่ร่วมทนทุกข์กับพระเยซูเจ้า อยู่เคียงข้างพร้อมกับมารีย์มัคคาเลนา และนักบุญยอห์น ณ วาระสุดท้าย ตลอดเส้นทาง ถึงบนไม้กางเขน

“ในฐานะพระสงฆ์ (คนที่ดูแล) รู้สึกอย่างไร? คิดอย่างไร?”

ดูแลเราได้ซื้อคิดสำหรับชีวิตสงฆ์ งานอภิบาลมากน้อยขนาดไหน?

แน่นอนว่า เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับพระเยซูเจ้าอีกเรื่องหนึ่ง แต่ผู้สร้างพยายามที่จะสะท้อนให้ผู้คนวันนี้ ได้สัมผัสอดีต รำลึกและรำพึงถึงพระทรมานของพระองค์แล้ว พระสงฆ์เราแต่ละวัน เราต้องทำให้พระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าเป็นจริงในชีวิตในตัวเรา

และนี่แหละคือ “The Passion of The Priest”

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

“องเง๑๑ในสิ่งที่คุณอ่าน

๑๑ในสิ่งที่คุณเขียน

และปฏิบัติตามสิ่งที่คุณ๑๑

(คำเทศน์๑๑ในพิธีบวชพระ๑๑)

เคล็ดลับของความสุข

คุณพ่อสมพร อุปพงศ์

ผมก็เคยอ่านว่าจะเขียนอะไร ที่สุดก็ตัดสินใจเอาเรื่อง “ความสุข” จากหนังสือ *Walking on Water* โดยคุณพ่อ Anthony de Mello, SJ. นำมาเล่าสู่ “เพื่อนสงฆ์” ฟัง เพราะความจริงแล้วทุกคนต่างแสวงหาความสุขกัน และพระสงฆ์คือผู้นำความสุขไปสู่ผู้อื่น หรือช่วยผู้อื่นให้พบความสุข แต่ความสุขนั้นคืออะไร และจะได้มาอย่างไร

มีเรื่องเล่าว่า “หญิงชราคนหนึ่ง ภรรยาขอหลายสิ่งหลายอย่างจากพระเจ้าเสมอ จนพระเจ้าตรัสว่า ฉันทนรำคาญหญิงชราคนนี้ต่อไปไม่ได้แล้วเพราะนางมารบกวนเสมอ จึงตกลงจะให้ตามที่นางขอ 3 อย่างเท่านั้น เธอดีใจสุดขีดรีบขออย่างแรกทันที คือ ช่วยขจัดสามีคนหนึ่งที่ทนไม่ได้อีกแล้ว ! พระเจ้ามองหน้าเธอ... แต่ต้องให้เพราะได้ลั่นวาจาแล้ว....ที่สุดสามีเธอก็สิ้นใจ พิธีสวดภาวนาหน้าศพก็เริ่มขึ้น ลูกๆ และญาติพี่น้องต่างรำพึงรำพันด้วยความเศร้าโศกที่เขาต้องจากไป และพูดถึงความดีต่างๆ มากมายที่เขาได้ทำ เป็นเช่นนี้อยู่หลายวันก่อนวันปลงศพ

หญิงชราคนนั้นเริ่มรู้สึกตัวว่าตนเองได้คิดผิดไปแล้ว.....จริงๆ สามีของเธอก็เป็นคนดี ทำสิ่งที่ดีงามแก่ลูกๆ และครอบครัวหลายอย่าง....เธอรีบเปลี่ยนใจขอต่อพระเจ้าครั้งที่สองว่า ขอพระองค์ประทานชีวิตคืนมาให้สามีของเธอ แล้วพระเจ้าก็ประทานตามที่เธอขอร้องด้วยความยินดี ที่สุดเธอก็คิดว่าสามารถขอได้อีกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น จึงคิดหนักและใช้เวลานานว่าจะขออะไรดี มีคนอื่นมาแนะนำให้ขอเงินขอทอง ขอให้ร่ำรวย บางคนบอกว่าขอให้กิจการงานเจริญรุ่งเรืองและอื่นๆ เธอเกิดลังเลใจมากกว่าจะขออะไรดี จึงทูลขอพระเจ้าว่า “โปรดช่วยแนะนำหน่อยว่าควรขออะไรดี” พระเจ้าตอบว่า ตกลงจะบอกให้ “เจ้าจงขอให้มีความสุขไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใด ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของเธอสิ !” หลังจากที่เธอค้นพบเคล็ดลับของชีวิตเช่นนี้ เธอจึงมีความสุขกับสามีและลูกๆ จนถึงบั้นปลายชีวิตของเธอ...”

นอกชานบ้านเพื่อนสงฆ์

“เอ็งกล้าทำหรือเปล่า”

ผมว่ารุ่นพี่คนนี้ก็แปลกๆ ดี จะว่าชอบก็ไม่ชอบ เพราะไม่ได้สนิทกันนักหนา แต่เอาเป็นว่าคนเราต่างคนก็ต่างวิธี ดูที่ผลลัพธ์ก็แล้วกัน เมื่อไม่ได้ใจมานาน รุ่นพี่คนนี้มีเรื่องราวมากมายไว้เบื้องหลัง เรามีโอกาสคุยกันตามสภาพตามวันเวลาที่เรจากัน แล้วก็ตามเนื้องานที่เราได้สัมผัส

“พระเยซูเจ้านี้สุดยอดจริง”

“ยังไงอะพี่” ผมถามด้วยความแปลกใจที่เขาฉีกแนวพูดเรื่องพระ เพราะเพิ่งคุยเรื่องตลกปลาตีๆ

“พี่ไปอยู่กับพวกโรคเอดส์ แล้วก็ได้อยู่แบบจริงๆ มีโอกาสอาบน้ำให้พวกที่เป็นขั้นรุนแรง”

“ยังไงครับ”

“ไอ้น้องเอ๊ย เอ็งคิดถึงคนที่มีแผลเน่า กลิ่นคุ้ง มองก็ไม่อยากมองแล้ว เราต้องไปอาบน้ำให้เขา จังเป็นล้านก็ไม่ทำห rokok เอ็งกล้าทำมั๊ย”

“อ้าว แล้วพี่ไปทำทำบ้าอะไร”

“เอ็งจำไว้เลย พี่ก็เข้าใจครั้งนี้แหละ เพราะพระเยซูเจ้าจริงๆ ใครที่ทำกับคนที่ต่ำต้อยที่สุดก็เท่ากับทำกับเรา พี่ยอมทำเพราะเห็นแก่พระเยซูเจ้าจริง”

วันนั้นผมมองสายตาที่จริงจังของรุ่นพี่คนนั้นอย่างชื่นชม ผมเสียใจกับอดีตต่างๆ ที่ผมมองพระสงฆ์รุ่นพี่คนนั้นในแง่ที่ไม่ดีมากมายไปหมดเลย

อย่างน้อยพระสงฆ์รุ่นพี่ท่านนั้นได้สอนสิ่งดีๆ ที่ตนเองยืนยันความเชื่อในพระเยซูเจ้าให้กับผมอย่างเป็นรูปธรรม แม้วันนี้รุ่นพี่ท่านนั้นได้เสียชีวิตไปแล้วก็ตาม

มีเรื่องเล่าว่า “ศิษย์คนหนึ่งไปปรึกษาอาจารย์ว่า บ้านผมมีห้องเดียวเราอาศัยอยู่ด้วยกันทั้งภรรยาและลูกๆ พร้อมพ่อตา แม่ยาย ด้วยรู้สึกอึดอัดทนไม่ไหวแล้ว ดูเหมือนตคนรกทั้งเป็น อาจารย์ให้ศิษย์สาบานว่าจะต้องทำตามที่อาจารย์แนะนำ ศิษย์ตอบตกลง อาจารย์จึงตอบว่า ดีมาก เจ้ามีสัตว์กี่ตัว ศิษย์ตอบว่ามีวัวตัวหนึ่ง มีแพะตัวหนึ่ง และไก่อีก 6 ตัว อาจารย์บอกว่า เจ้าจงกลับไปเอาสัตว์ทุกตัวเข้าไปอยู่ในห้องด้วย หลังจากนั้นสามวันค่อยกลับมาพบอาจารย์ เขากลับบ้านต้องทำตามที่อาจารย์แนะนำทุกอย่าง.....

สามวันต่อมาเขากลับมาพบอาจารย์ ท่าทางโทรม และอิดโรยมาก “ผมจะบ้าแล้วแน่ๆ ไหนจะสกปรก ไหนจะกลิ่นเหม็น... ทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว !” อาจารย์สั่งว่า จงกลับไปแล้วเอาสัตว์ออกไป ศิษย์คนนั้นรีบวิ่งกลับบ้านอย่างรวดเร็วรีบนำสัตว์เหล่านั้นออกไป รีบทำความสะอาดห้อง จัดห้องใหม่ให้น่าอยู่กว่าเดิม ห้องนั้นกลับเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่งสำหรับเขาและสมาชิกทุกคนในครอบครัว

ข้อสรุปจากเรื่องเล่านี้คือ “การไม่ยึดเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง” คือเคล็ดลับของความสุข

ขอให้เพื่อนสงฆ์ทุกคนมีความสุขเยอะๆ ครับ

รายชื่อศิษย์เก่า โปรปากันดา ฟิเด โรม
(Coll. Propaganda Fide Rome)
มหาวิทยาลัย อูร์บานีอานา ก่อตั้งปี ค.ศ.1622

โดย: หลุยส์

ลำดับ/ชื่อ	วันบวช	อัครสังฆมณฑล สังฆมณฑล
1. พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู	20 ธันวาคม ค.ศ.1959	กรุงเทพฯ
2. พระสังฆราชมีคาเอล บุญเดือน หมั่นทรัพย์	21 ธันวาคม ค.ศ.1951	ราชบุรี
3. พระสังฆราชยอแซฟ บรรจง อารีพรรค	22 ธันวาคม ค.ศ.1956	จันทบุรี
4. พระสังฆราชยออาคิม พยาวั มณีทรัพย์	23 พฤศจิกายน ค.ศ.1958	จันทบุรี
5. พระสังฆราชยอแซฟ สว่างลัย ศุระสรangk	22 ธันวาคม ค.ศ.1962	กรุงเทพฯ
6. พระสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์	17 พฤษภาคม ค.ศ.1970	ท่าแร่ฯ
7. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ ชัชวาลย์ แสงแก้ว	21 ธันวาคม ค.ศ.1952	กรุงเทพฯ
8. คุณพ่อราฟาเอล สมบูรณ์ แสงประสิทธิ์	22 ธันวาคม ค.ศ.1956	ราชบุรี
9. คุณพ่อยอห์นมารีย์ เวียนเน ทักไนย์ คมกฤส	21 ธันวาคม ค.ศ.1960	กรุงเทพฯ
10. คุณพ่ออันตน เสริมยง ศิริวิรุฑ	20 ธันวาคม ค.ศ.1961	ท่าแร่ฯ
11. คุณพ่อยอแซฟ ยุทธิชัย ปัญจทรัพย์	22 ธันวาคม ค.ศ.1962	จันทบุรี
12. คุณพ่อยอแซฟ วิโรจน์ สมหมาย	22 ธันวาคม ค.ศ.1962	จันทบุรี
13. คุณพ่ออันตน สมศักดิ์ นามกร	19 ธันวาคม ค.ศ.1964	จันทบุรี
14. คุณพ่อยอห์น บอสโก วงศ์สวัสดิ์ แก้วเสนีย์	16 เมษายน ค.ศ.1966	ราชบุรี
15. คุณพ่อยอห์น ชุมภา สุรัตน์	16 ธันวาคม ค.ศ.1966	กรุงเทพฯ
16. คุณพ่อมีคาเอล อคูลย์ สุรัตน์	29 มิถุนายน ค.ศ.1968	กรุงเทพฯ
17. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ นรินทร์ ศิริวิริยานันท์	25 กรกฎาคม ค.ศ.1968	ท่าแร่ฯ
18. คุณพ่อยอห์น บอสโก วิจิตร สัตย์สมบูรณ์	4 พฤษภาคม ค.ศ.1969	ราชบุรี
19. คุณพ่อยอแซฟ ประวิทย์ พงษ์วิรัชไชย	17 พฤษภาคม ค.ศ.1970	กรุงเทพฯ
20. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ เพิ่มศักดิ์ เสรีรักษ์	17 พฤษภาคม ค.ศ.1970	จันทบุรี
21. คุณพ่ออันดรูว์ ตำราญ วงศ์สงี่ยม	19 มีนาคม ค.ศ.1971	ท่าแร่ฯ
22. คุณพ่อชาร์ลส์ ปิยะ โรจนะมารีวงศ์	27 มีนาคม ค.ศ.1971	กรุงเทพฯ
23. คุณพ่อลูกา บรรจง พานูพันธ์	27 มีนาคม ค.ศ.1971	จันทบุรี
24. คุณพ่อเอากุสติน ประดิษฐ์ ว่องวาริ	6 มกราคม ค.ศ.1973	ราชบุรี
25. คุณพ่อยอแซฟ อติญาณ พงศ์หว่าน	1 เมษายน ค.ศ.1973	กรุงเทพฯ
26. คุณพ่อยอแซฟ วีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ	17 มีนาคม ค.ศ.1974	กรุงเทพฯ
27. คุณพ่อยอห์น สุเทพ พงษ์วิรัชไชย	15 ธันวาคม ค.ศ.1974	กรุงเทพฯ
28. คุณพ่อฟรังซิส เซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช	11 กรกฎาคม ค.ศ.1976	กรุงเทพฯ
29. คุณพ่อฟรังซิส เซเวียร์ ประกอบ อนนตพันธ์	25 มกราคม ค.ศ.1977	จันทบุรี
30. คุณพ่อยอแซฟ บุญชอบ พงศ์ศิริพัฒน์	24 พฤศจิกายน ค.ศ.1979	จันทบุรี

สถิติจำนวนสามเณรทุกระดับ ปีการศึกษา 2003-2004

สังฆมณฑล/ชั้น	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ฆาตคอรปี 1	ฆาตคอรปี 2	รวม
1. กรุงเทพฯ	43	23	18	30	29	26	20	7	196
2. จันทบุรี	13	20	14	7	13	13	6	6	92
3. เชียงใหม่	-	-	-	10	9	10	10	4	43
4. ท่าแร่ฯ	30	34	20	20	9	14	7	1	135
5. นครราชสีมา	3	3	2	5	5	2	3	-	23
6. นครสวรรค์	7	5	3	2	4	8	2	-	31
7. ราชบุรี	9	9	11	9	4	3	1	-	46
8. สุราษฎร์ธานี	5	10	3	1	5	4	1	1	30
9. อุตรธานี	8	9	7	4	4	7	4	-	43
10. อุบลราชธานี	12	15	8	7	5	4	4	1	56
รวม	130	128	86	95	87	91	58	18	695

รายชื่อศิษย์เก่า โปรปากันดา ฟิเด โรม
(มรณภาพ)
(Coll. Propaganda Fide Rome)
มหาวิทยาลัย อูร์บานีอานา
ก่อตั้งปี ค.ศ.1622

1. พระสังฆราชมีเชล มงคล (อ๋อาน) ประคองจิต
มรณะ 18 มกราคม ค.ศ.1958 (อายุ 53 ปี)
กรุงเทพฯ
2. พระสังฆราชฟรังซิสโก สงวน สุวรรณศรี
มรณะ 24 กรกฎาคม ค.ศ.1983 (อายุ 74 ปี)
จันทบุรี
3. พระสังฆราชยอแซฟ พวง นิตโย
มรณะ 2 ตุลาคม ค.ศ.1998 (อายุ 90 ปี)
กรุงเทพฯ
4. พระสังฆราชมีคาเอล เกียน เสมอพิทักษ์
มรณะ 16 ตุลาคม ค.ศ.1998 (อายุ 78 ปี)
ท่าแร่-หนองแสง
5. คุณพ่อดาเนียล ธาณี วงศ์พานิช
มรณะ 24 มิถุนายน ค.ศ.1997 (อายุ 76 ปี)
กรุงเทพฯ
6. คุณพ่อวิลเลียม ดัน
มรณะ 24 กันยายน ค.ศ.1999 (อายุ 83 ปี)
กรุงเทพฯ
7. คุณพ่อเปาโล เทพศิริ (แหวม) ศิริโรจน์
มรณะ 16 มกราคม ค.ศ.2003 (อายุ 76 ปี)
จันทบุรี

สถิติสามเณรใหญ่แสงธรรม
และบ้านเณรกลางพระวิสุทธิวงศ์
ปี 2545/2002

สังฆมณฑล	บ้านเณรกลาง จำนวน (คน)	บ้านเณรแสงธรรม จำนวน (คน)
1. กรุงเทพฯ	7	31
2. จันทบุรี	4	15
3. เชียงใหม่	3	26
4. ท่าแร่ฯ	6	24
5. นครราชสีมา	1	6
6. นครสวรรค์	5	6
7. ราชบุรี	3	13
8. สุราษฎร์ธานี	1	7
9. อุตรธานี	1	12
10. อุบลราชธานี	1	8
รวม	32	148

แม่สอนไว้...

“ลูกรัก ไม่ว่าลูกจะทำอะไร เป็น
อะไร ลูกจะรู้สึกดีใจหรือเสียใจ สมหวัง
หรือผิดหวัง จงระลึกวันที่ลูกตัดสินใจอย่าง
อิสระด้วยตัวเอง นอนราบลงกับพื้นในวัน
นั้น วันที่ลูกได้ยอมศิโรราบ ขอมทุกอย่าง
เหมือนเป็นการยอมตายแล้วมิใช่หรือ เพื่อ
จะลูกขึ้นมาเป็นคนใหม่ มีชีวิตพระใน
ตัวลูก”.....

**เข้าร่วมแสดงความยินดีโอกาส
50 ปี, 25 ปี แห่งสัตถุบรรพชา
และ 25 ปี แห่งการถวายสัตถุ**

คุณพ่อโยแซฟ ลีโอ เทรวิส

เกิดวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ.1928
บวชวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.1954
เดินทางมาประเทศไทยวันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ.1956

คุณพ่อริชาร์ด ทิลลี่

เกิดวันที่ 17 กันยายน ค.ศ.1927
บวชวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.1954
เดินทางมาประเทศไทยวันที่ 27 กันยายน ค.ศ.1956

คุณพ่อ ยวง บัปติสตา ซุชาติ ศรีวิชัยรัตน์

เกิดวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ.1951
บวชวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1979

คุณพ่อ ยอห์น สมพงษ์ เทียวตระกูล

เกิดวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ.1952
บวชวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1979

คุณพ่อ โยแซฟ อภิลิทธิ กฤษราลัมภ์
เกิดวันที่ 19 มกราคม ค.ศ.1959
ถวายตัวเมื่อปี ค.ศ.1979

คุณพ่อ มีคาแอล พิชาญ ใจเสรี
เกิดวันที่ 19 มีนาคม ค.ศ.1958
ถวายตัววันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ.1979

คุณพ่อ เปโตร อินทิ ใสสว่าง
เกิดวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.1957
ถวายตัวเมื่อปี ค.ศ.1979

**คณะพระมหาไถ่จัดฉลองเมื่อ
วันเสาร์ที่ 27 มีนาคม 2004**

**ณ วัดพระมหาไถ่
โดยพระคุณเจ้า ยอด พิมพิสาร เป็นประธาน**

แต่งตั้ง - โยกย้าย

พระคาร์ดินัล โคอซโลวสกี (Cardinal Kozłowiecki in Zambia) เกิดวันที่ 1 เมษายน ค.ศ.1911 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัล วันที่ 21 ที่โรม อายุมากที่สุด 87 ปี เป็นชาวโปแลนด์ ได้เข้าไปเป็นมิสชันนารี ค.ศ.1942 เข้าไปนานกว่า 50 ปีแล้ว (14 เมษายน ค.ศ.1942)

ได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อแรกเริ่มที่อธิการเจ้าคณะเรียกไปเพื่อจะส่งคุณพ่อไปเป็นมิสชันนารีที่แซมเบีย แทนคุณพ่อเลโดโชสกี (Ledochowki) มรณะ ค.ศ.1942 ได้ถามว่าอยากจะไปเป็นมิสชันนารีที่อัฟริกาไหม?

คุณพ่อตอบอธิการไปว่า “คุณพ่อถามผิด ‘ถ้าคุณพ่อถามผมว่าจะไปอัฟริกาไหม? คำตอบคือ ‘ไม่’

แต่ถ้าคุณพ่อบอกผมว่า ‘ผมอยากให้คุณพ่อไปอัฟริกาผมจะไป’ ”

(อินไซด์ วาดิกัน มีนาคม 1998 หน้า 16)

ลำดับพระสังฆราชตามปีเกิด

- 1. พระอัครสังฆราช ลอเรนซ์ กายน์ แส่นพลอ่อน**
เกิดวันที่ 17 สิงหาคม ค.ศ.1928
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ.1980
 - 2. พระคาร์ดินัล ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** เกิดวันที่ 24 มกราคม ค.ศ.1929
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ.1973
รับแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัล วันที่ 5 มกราคม ค.ศ.1983
 - 3. พระสังฆราช มีคาแอล บุญเลื่อน หมั่นทรัพย์** เกิดวันที่ 2 เมษายน ค.ศ.1929
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ.1976
 - 4. พระสังฆราช ยออาคิม พยาร์ว มณีทรัพย์** เกิดวันที่ 19 กรกฎาคม ค.ศ.1929
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 3 กันยายน ค.ศ.1977
 - 5. พระสังฆราช ลอเรนซ์ เทียนชัย สมานจิต**
เกิดวันที่ 28 พฤศจิกายน ค.ศ.1931
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ.1971
 - 6. พระสังฆราช ยอร์ช ยอด พิมพิสาร** เกิดวันที่ 19 มกราคม ค.ศ.1933
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ.1975
 - 7. พระสังฆราช โยแซฟ สว่างลัย สุระสร่างค์** เกิดวันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ.1935
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 6 มกราคม ค.ศ.1987
 - 8. พระสังฆราช หลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์**
เกิดวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ.1942
อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 23 มกราคม ค.ศ.1999
- ส่วนพระสังฆราช โยแซฟ บรรจง อารีพรรค ลาเกษียณอายุ เมื่อ ค.ศ.1998 และพระสังฆราช ยอห์น บอสโก มนัส จวบสมัย ลาเกษียณ ค.ศ.2003

“ภาพพิกัด...”

คุณพ่อ ยัง จักแมง (MEP.)

โอกาสฉลอง
และเสก
วัดนักบุญโยแซฟ
อยุธยา
20 มีนาคม 2004

คุยกับ ดอกเตอร์ประวัติศาสตร์

(ต่อจากหน้า 8)

ผมตั้งคำถามแบบตรงๆ ว่า “ในฐานะที่คุณพ่อเป็นชาวฝรั่งเศส เป็นนักประวัติศาสตร์ คุณพ่อมองเหตุการณ์กรณีที่รัฐบาลฝรั่งเศสยึดแผ่นดินไทยไป เช่นลาว เขมร อย่างไร?”

ผมมองว่าเป็นเรื่องของคนฝรั่งเศส ที่มาอยู่ในอินโดจีนมากกว่า ที่จะเป็นเรื่องรัฐบาลฝรั่งเศส และในเรื่องนี้ พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ เป็นคนหนึ่งที่เข้ามาพยายามที่จะเจรจาต่อรอง ไม่ให้รุนแรง เรื่องเหล่านี้ผู้ใหญ่สูงสุดในบ้านเมืองทราบดี สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เคยเสด็จไปที่บ้านของคณะเอ็มอีพี. เพื่อดูเอกสารต่างๆ ที่บ้าน

สมัยนั้นผมอยู่และดูแลห้องเอกสารเหล่านั้น ได้รับเสด็จฯ และได้ถวายรายงานว่า ตามที่ได้อ่านเอกสารต่างๆ ของประเทศไทย ไม่มีข้อความหรือเรื่องราวใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

วันนั้นผมได้นำเอาคำแปลซึ่งคุณพ่ออันเดร ลออสซังซ์ แปลจากภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาไทย มาให้คุณพ่อ ลังฟังตั้งช่วยตรวจดูกับภาษาฝรั่งเศสอีกครั้ง

ภายในห้องมีหนังสือเก่าที่เข้าปกหนังสืออย่างดี 7-8 เล่ม บางเล่มเป็นลายมือเขียน และบางเล่มพิมพ์ ดูท่าทาง “หาค่ามิได้”

“ใช้มันหาค่ามิได้ เป็นหนังสือตั้งแต่ศตวรรษที่ 17”

“เล่มนี้ เดนิแอร์ (Deniere) อาจารย์ของท่าน ลังแบร์ต เดอลามอดด์ สมัยที่ยังไม่ได้เป็นนักบวช เป็นคนเขียน เขาเป็นฆราวาส เป็นคนศรัทธา มีฐานะ มีความรู้ด้านเทววิทยาดี และเขาก็เปิดบ้านของเขาเป็นบ้านสำหรับสอน และเข้าเงียบ ในปัจจุบันนี้ ฆราวาสที่เรียนทางด้านเทววิทยาเก่งก็มีมากและเปิดบ้านสอนเหมือนกันกับสมัยก่อนโน้น

คุณพ่อลังฟังตั้ง เกิด วันที่ 8 มีนาคม ค.ศ.1928 บิดาชื่อ เรมอนด์ และคุณแม่ชื่อเออร์แมน เป็นคนที่ 2 ใน 3 คน

บวชวันที่ 28 กันยายน ค.ศ.1951 ที่วัดเซนต์รีออค ฝรั่งเศส ปัจจุบันพักและยังทำงานอภิบาลคนป่วยที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ห้อง 8501 กำลังศึกษาเรื่องพระญาณสอดส่องของพระเป็นเจ้า

สุขภาพและความจำยังแม่นยำ และเมื่อแปดปีที่แล้ว ผ่าตัดต่อมลูกหมาก เมื่อไม่นานมานี้ ก็รู้สึกเจ็บๆ ที่บริเวณแผลขึ้นมาบ้าง คุณหมอลให้ยามาทาน ตอนนี้ไม่มีปัญหาแล้ว

วันนั้นหลังจากที่ผมได้พบกับคุณพ่อแล้ว รู้สึกอิมสมอง และรู้สึกว่าเป็นสมอชมิมุขทรัพย์แห่งปรัชญาอันอีกมาก และทำให้เห็นว่า “โอโย...ในสมอชมของมมันยังมีที่ว่างอีกเยอะ”

ในดวงสงฆ์

โดย : ตะวันรอน

“แอปปี อีสเตอร์” พบกันอีกเช่นเคยนะครับ บรรดาคุณพ่อพี่น้องเพื่อนสงฆ์ที่เคารพรักทุกท่าน... พบกันในช่วงเทศกาลสำคัญคือ “มหาพรต” และ “ปัสกา” ไม่ต้องบอกว่าจะมีความหมายสำหรับชีวิตของพวกเราอย่างไร...เพราะทุกท่านทราบดี ☆ ช่วงเวลาที่ผ่านมานี้...มีสถานการณ์น่าเป็นห่วงอยู่มากๆ ก็คือเหตุการณ์ใน 3 จังหวัดภาคใต้ ที่เป็นห่วงก็คือไม่รู้ว่ “เพื่อนสงฆ์” ที่ประจำอยู่บริเวณดังกล่าวจะปลอดภัยดีแค่ไหน...ขอเป็นกำลังใจให้เต็มร้อย...

☆ ที่เป็นห่วงอีกก็คือ บรรดาพระคุณเจ้าของเราทั้งหลาย โดยเฉพาะองค์ที่สุขภาพไม่สู้จะดีนัก ต้องเจ็บไข้ได้ป่วย...สามวันดีสี่วันไข้...อะไรทำนองนี้นั้นแหละ...และไอ้โรคภัยไข้เจ็บของพระสังฆราชนั้นะที่มันไม่ธรรมดาๆ มันเป็นอาการน่าเป็นห่วงระดับสังฆราชเลยแหละ... เอ้า ช่วยกันดูแลเอาใจ (ใส่) กันหน่อยนะ เพราะสังฆราชนั้น เขาบอกว่าหายากจริงๆ (ไม่มีใครอยากเป็นก็ใครที่อยากเป็นก็อดเป็นซะนี่...เรื่องนี้เขาบอกว่า “ไม่เชื่ออย่าลบหลู่!!!”)

☆ ปัสกาพระสังฆราชฯ ใ้เรา “ธรมรงค์” “ร้อยพื่น” เรื่องของครอบครัวคริสตชนให้เด่นชัด พัฒนาให้ก้าวหน้า ด้วยวิธีการต่างๆ มากมาย แล้วแต่สังฆมณฑล แล้วแต่กลุ่ม แล้วแต่เขต ...ผมก็เลยคิดว่ายังไง ก็อย่าลืมฟื้นฟูพัฒนา “ครอบครัวสงฆ์” ของเราให้แข็งแรง มีคุณธรรม สมศักดิ์ศรีด้วยนะครับ เพราะสัตบุรุษกำลังคืออยู่ว่า “แล้วครอบครัวสงฆ์ของเรา...เป็นอย่างไร...???”

☆ ระหว่างนี้หลายๆ ท่านก็คงจะต้องปรับตัวปรับใจกันอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะต้องย้ายที่อยู่ เปลี่ยนหน้าที่ มอบงานเก่า รับงานใหม่ แน่นอนจะมีจิตใจเฉยๆ ไม่สู้จะยินดีนัก ฯลฯ เป็นเรื่องธรรมดาของปลุชน แต่หวังว่าพวกเรา “สงฆ์ไทย” ใจเกินร้อย คงจะแข็งแรงพอที่จะรับกับทุกสถานการณ์ได้ไม่ยากนัก... ขอให้มีความเชื่อ ความวางใจในน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าก็พอ...

ผมขอขอบคำของคณะซิสเตอร์คณะหนึ่งที่เขาเรียกวันประกาศโยกย้ายว่า “วันรับน้ำพระทัย” ☆ สืบเนื่องจากการ โยกย้าย... ผมขอฝากข้อคิดหนึ่งว่า เราต้องอยู่ได้ในทุกแห่ง ทำได้ทุกอย่างที่ผู้ใหญ่มอบหมาย ส่วนจะทำได้แค่ไหน อยู่ได้นานเพียงไร...เป็นอีกเรื่องหนึ่ง... ขอให้อยู่ให้ดี ทำให้ดีที่สุดในทุกที่ อย่าถ้อยมันยึดมั่น ติดกับสถานที่ เพราะทุกแห่งคือบ้านของเรา จะไปอยู่ที่ไหน ขอให้ใจเย็นๆ “ดูตาม้าตาเรือ” ให้ดีๆ หากมีเวลา โทรหาเพื่อนๆ ที่ไม่ค่อยได้ติดต่อกันบ้าง เพื่อเป็นกำลังใจให้กัน และที่สำคัญ คิดถึงกัน ในบุษยามิสซาและคำภาวนาเสมอ

☆ ก่อนจากผมขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่าน และขอทุกท่านจงเป็นกำลังใจต่อกันและกัน...อย่างไรเสียเราก็ “เลือดสีเดียวกัน” รักกันไว้เถิด เราเกิดร่วมศักดิ์สิทธิ์เดียวกัน หนักนิตเบาหน้อย ถ้อยที่ถ้อยอาศัย อดภัยให้กัน...จริงใจต่อกัน... นั่นคือยอดปรารถนาของ “ครอบครัวสงฆ์” ของเรา...แม่เน่ป ????!

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2004 พระคุณเจ้าพายุว่ มณีทรัพย์ ทำพิธีบวชคุณพ่อยอห์นบอสโก สักดิพัฒน์ กิจสกุล คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์ ณ วัดนักบุญเปโตร สามพราน

หนึ่งเดียวในบ้านใหญ่! ชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน

คุณพ่อสมชัย พิตยาพงศ์พร

ฝ่ายชีวิตจิต

“ท่านจึงไม่เป็นคนต่างค้ำหรือผู้อาศัยอีกต่อไป แต่เป็นเพื่อนร่วมชาติกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ถูกสร้างขึ้นเป็นอาคาร โดยมีบรรดาอัครสาวกและประกาศกเป็นรากฐาน มีพระคริสตเยซูทรงเป็นศิลาหัวมุมในพระคริสตเจ้า ท่านทั้งหลายก็เช่นกันกำลัง ถูกก่อสร้างร่วมกันขึ้นเป็นที่ประทับของพระเจ้าและพระจิตเจ้า” (อฟ2:19-22)

นักบุญเปาโลบอกชาวดีกับเราว่า เมื่อเราได้รับศีลล้างบาปเราได้เข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า เป็นบุตรของพระเจ้ามีพระเจ้าเป็นบิดา มีพระเยซูคริสต์เป็นพี่ใหญ่ โดยอาศัยความรักของพระจิตเจ้า และเราเป็นหนึ่งเดียวกับบรรดาคริสตชนทุกคน (อฟ1:5;2 คร6:18; รรม8:29)

พระเยซูเจ้าได้ทรงเรียกอัครสาวกสิบสองคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ให้มาเรียนรู้และเจริญชีวิตหมู่คณะเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเจริญชีวิตตามคุณค่าพระวรสาร รักและรับใช้เพื่อนพี่น้อง รู้จักให้อภัยและคืนดีกัน และก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรง

สิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาเพื่อบรรดาศิษย์และผู้มีความเชื่อในพระองค์ทุกคน “เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน” (ยน17:21)

บรรดาคริสตชนสมัยแรกเจริญชีวิตหมู่คณะเป็นหนึ่งเดียวกัน ทางความเชื่อและศีลล้างบาป ปฏิบัติศาสนกิจของคริสตชนร่วมกัน ร่วมฟังพระวาจา พิธีบิษนมังและอธิษฐานภาวนา ร่วมแบ่งปัน แก้ปัญหา เป็นพยานและประกาศข่าวดี (กจ2:41-47;4:32-37;1:15-26;5:1-11;6:1-7)

สำหรับคริสตชนสมัยปัจจุบัน สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 กล่าวว่า “สิ่งท้าทายในศตวรรษใหม่คือ การทำให้พระศาสนจักรเป็น “บ้านและโรงเรียนแห่งความเป็นหนึ่งเดียว” คือ สะท้อนชีวิตธรรมล้ำลึกแห่งพระตรีเอกภาพ ผู้ประทับในพระศาสนจักรและในตัวเรา ชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียวหมายถึงความสามารถที่จะเป็นหนึ่งเดียวกับพี่น้องในความเชื่อ มีส่วนในความยินดีและความเจ็บปวดรับรู้และตอบสนองความต้องการเหล่านั้น มีมิตรภาพและจริงใจต่อกัน สามารถเห็นสิ่งดีและพระพรของพระเจ้าในผู้อื่น รู้จักมีที่สำหรับพี่น้อง และแบ่งเบาภาระของกันและกัน” (กท6:2) ก่อนจะวาง โครงการใดๆ ในทางปฏิบัติ เราจำเป็นต้องส่งเสริมสร้างจิตสำนึกความเป็นหนึ่งเดียวก่อน และทำให้โครงสร้างของพระศาสนจักรทุกระดับ ทุกหน่วยงานมีชีวิตจิตแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน (N.M.I.43-45)

สำหรับพระสงฆ์โดยทางศีลบรรพชาทำให้เป็นหนึ่งเดียวกับพระสังฆราชและเพื่อนพระสงฆ์ คือมีส่วนร่วมในสังฆภาพเดียวกันของพระคริสตเจ้า พระคริสตเจ้าทรงมาในโลกเพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียว ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์และระหว่างมนุษย์ด้วยกัน พระศาสนจักรสืบสานพันธกิจของพระคริสตเจ้า พระสงฆ์ก็เช่นเดียวกัน มีจิตสำนึกของผู้รับใช้พระคริสต์ รับใช้พระศาสนจักรและรับใช้มนุษย์ทุกคน เพื่อให้ทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน

อารมณืขันของพระสันตะปาปา

โทนี ไทแลนด์

ตกลงสองชั้น

ครั้งหนึ่งเมื่อพระสันตะปาปาจะเสด็จเยือนประเทศเซอร์เบีย เซอร์เซโกวีนา ซึ่งเป็นดินแดนลึกลับ

พระอัครสังฆราชจอห์น โฟเลย์ (John Foley) ประธานสมณสภาสื่อสารมวลชนของวาติกัน และมักจะเป็นผู้ติดตามไปด้วยทุกครั้งที่เสด็จต่างประเทศ ได้มีโอกาสกล่าวกับพระสันตะปาปาถึง “ความปลอดภัย” ในดินแดนนี้ ก่อนที่พระองค์จะถึงวันเสด็จ

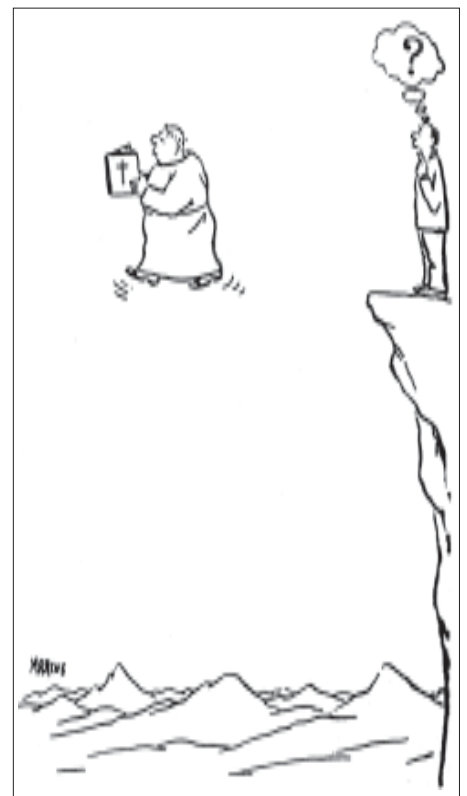
“พระองค์ไม่กลัวเหตุร้ายๆ เมื่อจะเสด็จไปซาราเยโวหรือ?”

หลังจากที่ตรัสเป็นห่วงถึงความปลอดภัยของประชาชนที่จะมาเฝ้าพระองค์แล้ว ทรงเสริมว่า “ที่เดียวที่พ่อถูกทำร้ายคือที่จัตุรัสเซนต์ปีเตอร์!”

“The only place I’ve been hurt is in St.Peter Square!”

I would like to acknowledge the courage, zeal and tenacity of priests who exercise their ministry in conditions that are often very difficult and in a society that does not recognize them properly. May they not be discouraged but find in Christ the daring to carry out the mission entrusted to them!

‘Ad limina Apostolorum’ :
Bishops’ Conference of France - 4

“สงฆ์อีสาน” พระคุณเจ้าบุญเลื่อน หมั่นทรัพย์ พระคุณเจ้าเพียรวัฒน์ทรัพย์ พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร และพระสงฆ์ 4 สังฆมณฑลอีสาน ประมาณ 80 องค์ ร่วมสัมมนาสงฆ์อีสาน ครั้งที่ 14 เมื่อวันที่ 19-23 มกราคม 2004 ที่โรงแรม เลขพาเลข จ.เลย

ปี	1999	2000	2001	2002	2003	รวม
สังกัด						
กรุงเทพฯ	1	4	5	5	5	20
ราชบุรี	2	3	-	3	-	8
จันทบุรี	1	4	-	2	2	9
เชียงใหม่	1	1	2	2	-	6
นครสวรรค์	-	-	2	-	-	2
สุราษฎร์ฯ	-	2	-	-	1	3
ท่าแร่ฯ	-	2	3	2	-	7
อุบลฯ	-	3	3	2	1	9
โคราช	-	1	-	2	1	4
อุดรฯ	-	-	1	-	1	2
รวม	5	20	16	18	11	70
นักบวช	5	9	9	3	8	34
รวมทั้งหมด	10	29	25	21	19	104

เข้าเจียบ- (Directed Retreat, DR.)

คุณพ่อภา กุฑาติ ประธานอนุกรรมการเรื่องงานเข้าเจียบ (DR.) ได้กำหนดวันกับทางบ้านสวนเจ็ดริん เชียงใหม่ ไว้ดังนี้

- ครั้งที่ 1 วันจันทร์ 14 - วันอังคารที่ 22 มิถุนายน 2004
 - ครั้งที่ 2 วันจันทร์ที่ 15 - วันอังคารที่ 23 พฤศจิกายน 2004
- ครั้งละ 10 องค์ ใช้เวลา 8 วัน
ค่าใช้จ่าย 4,000 บาท (สี่พันบาท) ชำระที่เชียงใหม่

**** สนใจติดต่อที่ ****

โทร. 0-3831-2708 มือถือ 0-1809-0822

โทรสาร 0-3832-3577

(สังฆมณฑลจันทบุรี มีผู้สมัครแล้วจำนวนหนึ่ง)

ที่มาข้อมูล : คณะอนุกรรมการฯ

พอโย่ง & พอเตี้ย

ยังงี้ก็ย้าย!!!.....

ตะฮัน

มีข่าวดีมาบอก!!!

พักภารกิจฟื้นฟูชีวิตสงฆ์ รุ่นที่ 5

คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร ประธานอนุกรรมการฯ ได้แจ้งให้ทราบว่ากำหนดการคราวๆ ปีนี้ คือ เริ่มต้น เดือนสิงหาคม กันยายน ถึงกลางตุลาคม ค.ศ.2004 สำหรับ พระสงฆ์ทั้งสังฆมณฑลและนักบวช ที่อายุบวชประมาณ 10-20 ปี รับจำนวน 20 คน รับประทานอาหารได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ที่บ้านผู้หว่าน สามพราน นครปฐม

โทร. 0-2429-0124

The Five 'C' of an Effective Homily

- 1. Catch:** Begin with a compelling 'hook.' You have a 20-second window to grab the congregation's attention.
- 2. Connect:** Now connect God's Word to their lives with a comment, question or story. Use the connection to invite them into your message so they know it is directed to each of them.
- 3. Create:** Be interesting, personal or timely. Believe in what you say, and let it show.
- 4. Center:** Throughout your homily, refocus on your central message. Your congregation will have minimal time for mental wandering.
- 5. Conclude:** Now end your homily. End strongly by asking a question, providing a challenge or using a story.

ส่งที่ บ.ก. เพื่อนสงฆ์

122-122/1 ซอยนาครสุวรรณ

ยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทรสาร 0-2681-5409

หรือ E-mail: thcatcom@loxinfo.co.th

“อู๋..ย..ย..ไม่ใช่ง่ายนะ”

คุยกับ ด็อกเตอร์ประวัติศาสตร์

โทนี่ ไทแลนด์

เสียงแสดงความรู้สึกร่วมทำทางขกไหล่สองข้างขึ้น พร้อมทั้งยกมือสองข้างขึ้น เมื่อกล่าวถึงหนังสือ “Divinisation par Jesus-Christ” แปลจากภาษาลาติน มาเป็นภาษาฝรั่งเศส ผู้เขียนคือ พระคุณเจ้าหลุยส์ลาโน (มรณะวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ.1696) ผู้แปลคือ คุณพ่อ ยอห์น ปอล ลังฟังต์ ค.ศ.1987

คุณพ่อ ลังฟังต์ (เอ็มอีพี.) อายุ 75 ปี พระสงฆ์ที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาในชีวิตสงฆ์กว่า 50 ปี สำหรับทำงานแพร่ธรรมในประเทศไทย เดินทางมาพร้อมกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน 3 คน คือ พระคุณเจ้าแบร์ทอลด์ (มรณะวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1994) และคุณพ่อบูเชอร์ อแลง (Boucher Alain) เกิดอุบัติเหตุ และกลับไปปรักษาตัวที่ฝรั่งเศส เดินทางมาถึงประเทศไทยวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ.1953

คุณพ่อลังฟังต์ ได้ฉลอง 50 ปีบวชอย่างน่าประทับใจ ค.ศ.2001 “ผมได้บอกกับคุณพ่อเตรบาออล เจ้าคณะว่า คณะจะจัดอะไรก็ได้แล้วแต่ ผมไม่อยู่ฉลองนะครับ ผมขอไปเข้าเฝ้าส่วนตัวเพียงลำพัง และได้ใช้เวลา 8 วัน โดยคุณพ่อศรีปราชญ์ผิวเกลี้ยง เป็นผู้จัดเรื่องสถานที่ให้”

“โอ...ดีมากทีเดียว”

การแปลหนังสือเล่มนี้ คุณพ่อใช้เวลาคิดแล้วประมาณ 9 เดือน โดยแปลวันละ 4 หน้า และต้องอ่านอย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ และบางครั้งอ่านครั้งหนึ่ง แล้วก็หยุดไว้ และมาอ่านใหม่ และไม่ได้แปลทุกวัน เพราะหนังสือเล่มนี้ ภาคแรกมาจากพระคัมภีร์ พระวรสาร มีเนื้อหาด้านเทววิทยา และคำสอนของ

บิดาจารย์ และแต่ละประโยคก่อนข้างขาว บางคำต้องไปค้นดูคำภาษากรีกที่แปลเป็นฝรั่งเศส และต้องใช้ช่วงเวลาที่อยู่ฝรั่งเศส คั่นคว่า เพราะในประเทศไทย หนังสือคั่นความีไม่มากนัก”

คุณพ่อลังฟังต์ กลับไปอยู่ที่บ้านศูนย์กลางของคณะและทำงานห้องเอกสารฯ อยู่ 6 ปี และเมื่อครบวาระ จึงขอกลับมาประเทศไทย

เอกสารที่บ้านคณะมีมาก เช่น จีน อินเดีย เพราะเป็นประเทศใหญ่

“สมัยอยู่ที่วัดสะพานใหม่ ประมาณ 10 ปี เป็นวัดห้องแถวไม่มีสตางค์ ผมก็ได้ไปสมัครเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส วรรณคดีเปรียบเทียบ ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำ และที่นี้เองได้มีโอกาสพบสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ ซึ่งไปสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสด้วย (ทรงสอนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และธรรมศาสตร์ด้วย)

คุณพ่อจบปริญญาเอกด้านประวัติศาสตร์และวิทยานิพนธ์ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักบุญอริเรนีอุส ซึ่งเป็นช่วงว่างระหว่างวัฒนธรรมกรีกและละติน ในยุคแรกๆ ของพระศาสนจักร

(อ่านต่อหน้า 5)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่งานสาร ความรู้แก่พระสงฆ์อย่างต่อเนื่อง
2. เพื่อพัฒนาชีวิตสงฆ์และงานอภิบาลของพระสงฆ์
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์และกำลังใจแก่พระสงฆ์
4. เพื่อแบ่งปันความคิด ความรู้ ประสบการณ์ชีวิตสงฆ์

วิสัยทัศน์

“พระสงฆ์มีบรรลุลูกความดีพร้อม”

จดหมายข่าว “เพื่อนสงฆ์” (THE PRIEST) ▲ ผู้รับผิดชอบ : คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระสงฆ์ (คพส.) ▲ คณะผู้จัดทำ : ที่ปรึกษา พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ▲ บรรณาธิการ : คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง ▲ กองบรรณาธิการ : คุณพ่อวัชรินทร์ สมานจิต, คุณพ่อประธาน ศรีดำรงศิลป์, คุณพ่อสมพงษ์ เดียวตระกูล, คุณพ่อไพฑูรย์ หอมจินดา, คุณพ่อณภา กุฑาดี, คุณพ่อสมเกียรติ ตรีนิกร, คุณพ่อสมชัย พิทยางศ์พร, คุณพ่อชัยยะ กิจสวัสดิ์, อาจารย์สุมิตรรา พงศ์ธร ▲ นักเขียนรับเชิญ : พระคุณเจ้าสังวาลย์ สุระรงค์/คุณพ่อขวัญ ถิ่นวัลย์ ▲ พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ บางรัก กรุงเทพฯ โทร. 0-2233-0523 โทรสาร 0-2235-1405 ▲ สำนักงาน : อาคารเลขที่ 122-122/1 ซ.นาครสุวรรณ ถนนนที แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-5401 ถึง 8 โทรสาร 0-2681-5409 E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th / บ้านผู้หว่าน 2/4 ม.6 ถ.เพชรเกษม ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110 โทร. 0-2429-0124 ถึง 33 โทรสาร 0-2429-0120 E-mail : phuwaan@yahoo.com **ส่งบทความทาง E-mail : thcatcom@loxinfo.co.th**

**LETTER
OF THE HOLY FATHER
POPE JOHN PAUL II
TO PRIESTS
FOR HOLY THURSDAY 2004**

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
VATICAN CITY

Dear Priests!

1. It is with great joy and affection that I write you this Holy Thursday Letter, following a tradition which began with my first Easter as the Bishop of Rome twenty-five years ago. Our annual encounter through this Letter is a particularly fraternal one, thanks to our common sharing in the Priesthood of Christ, and it takes place in the liturgical setting of this holy day marked by its two significant celebrations: the morning Chrism Mass, and the evening Mass *in Cena Domini*.

I think of you first as you gather in the cathedrals of your different Dioceses around your

respective Ordinaries for the renewal of your priestly promises. This eloquent rite takes place following the consecration of the Holy Oils, especially the Chrism, and is a most fitting part of the Chrism Mass, which highlights the image of the Church as a priestly people made holy by the sacraments and sent forth to spread throughout the world the good odour of Christ the Saviour (*2Cor 2:14-16*).

At dusk I see you entering the Upper Room for the beginning of the Easter Triduum. It is precisely to that “*large room upstairs*” (*Lk 22:12*) that Jesus invites us to return each Holy Thursday, and it is there above all that I most cherish meeting you, my dear brothers in the priesthood. At the Last Supper, *we were born as priests*: for this reason it is both a pleasure and a duty to gather once again in the Upper Room and to remind one another with heartfelt gratitude of the lofty mission which we share.

2. We were born from the Eucharist. If we can truly say that the whole Church lives from the Eucharist (“*Ecclesia de Eucharistia vivit*”), as I reaffirmed in my recent Encyclical, we can say the same thing about the ministerial priesthood: it is born, lives, works and bears fruit “*de Eucharistia*” (*cf. Council of Trent, Sess. XXII, canon 2: DS 1752*). “There can be no Eucharist without the priesthood, just as there can be no priesthood without the Eucharist” (*cf. Gift and Mystery. On the Fiftieth Anniversary of My Priestly Ordination, New York, 1996, pp.77-78*).

The ordained ministry, which may never be reduced to its merely functional aspect since it belongs on the level of “being”, enables the priest to act *in persona Christi* and culminates in the moment when he consecrates the bread and wine, repeating the actions and words of Jesus during the Last Supper.

Before this extraordinary reality we find ourselves amazed and overwhelmed, so deep is the humility by which God “stoops” in order to unite himself with man! If we feel moved before the Christmas crib, when we contemplate the Incarnation of the Word, what must we feel before the altar where, by the poor hands of the

priest, Christ makes his Sacrifice present in time? We can only fall to our knees and silently adore this supreme mystery of faith.

3. “*Mysterium fidei*”, the priest proclaims after the consecration. The Eucharist is a mystery of faith, yet the priesthood itself, by reflection, is also a mystery of faith (cf. *ibid.*, p.78). The same mystery of sanctification and love, the work of the Holy Spirit, which makes the bread and wine become the Body and Blood of Christ, is at work in the person of the minister at the moment of priestly ordination. There is a particular interplay between the Eucharist and the priesthood, an interplay which goes back to the Upper Room: these two Sacraments were born together and their destiny is indissolubly linked until the end of the world.

Here we touch on what I have called the “*apostolicity of the Eucharist*” (cf. *Encyclical Ecclesia de Eucharistia*, 26-33). The sacrament of the Eucharist-like the sacrament of Reconciliation-was entrusted by Christ to the Apostles and has been passed down by them and their successors in every generation. At the beginning of his public life, the Messiah called the Twelve, appointed them “*to be with him*” and sent them out on mission (cf. *Mk 3:14-15*). At the Last Supper, this “being with” Jesus on the part of the Apostles reached its culmination. By celebrating the Passover meal and instituting the Eucharist, the divine Master brought their vocation to its fulfilment. By saying “*Do this in memory of me*”, he put a Eucharistic seal on their mission and, by uniting them to himself in sacramental communion, he charged them to perpetuate that most holy act in his memory.

As he pronounced the words “*Do this...*” Jesus’ thoughts extended to the successors of the Apostles, to those who would continue their mission by distributing the food of life to the very ends of the earth. In some way, then, dear brother priests, in the Upper Room we too were called personally, each one of us, “with brotherly love” (*Preface of the Chrism Mass*), to receive from the Lord’s sacred hands the

Eucharistic Bread and to break it as food for the People of God on their pilgrim way through time towards our heavenly homeland.

4. The Eucharist, like the priesthood, is a gift from God “which radically transcends the power of the assembly” and which the assembly “receives through episcopal succession going back to the Apostles” (*Encyclical Ecclesia de Eucharistia*, 29). The Second Vatican Council teaches that “the ministerial priest, by the sacred power that he enjoys ... effects the Eucharistic Sacrifice in the person of Christ and offers it to God in the name of all the people” (*Dogmatic Constitution Lumen Gentium*, 10). The assembly of the faithful, united in faith and in the Spirit and enriched by a variety of gifts, even though it is the place where Christ “is present in his Church, especially in her liturgical celebrations (*Constitution Sacrosanctum Concilium*, 7), is not by itself able to celebrate the Eucharist or to provide the ordained minister.

Quite rightly, then, the Christian people gives thanks to God for the gift of the Eucharist and the priesthood, while praying unceasingly that priests will never be lacking in the Church. The number of priests is never sufficient to meet the constantly increasing demands of evangelization and the pastoral care of the faithful. In some places of the world the shortage of priests is all the more urgently felt since today the number of priests is dwindling without sufficient replacements from the younger generation. In other places, thank God, we see a promising spring-time of vocations. There is also a growing awareness among the People of God of the need to pray and work actively to promote vocations to the priesthood and to the consecrated life.

5. Vocations are indeed a gift from God for which we must pray unceasingly. Following the invitation of Jesus, we need to pray the Lord of the harvest to send out labourers into his harvest (cf. *Mt 9:37*). Prayer, enriched by the silent offering of suffering, remains the first and most effective means of *pastoral work for*

vocations. To pray means to keep our gaze fixed on Christ, confident that from him, the one High Priest, and from his divine oblation, there will be an abundant growth, by the work of the Holy Spirit, of the seeds of those vocations needed in every age for the Church's life and mission.

Let us pause in the Upper Room and contemplate the Redeemer who instituted the Eucharist and the priesthood at the Last Supper. On that holy night he *called by name* each and every priest in every time. He looked at each one of them with the same look of loving encouragement with which he looked at Simon and Andrew, at James and John, at Nathanael beneath the fig tree, and at Matthew sitting at the tax office. Jesus has called us and, along a variety of paths, he continues to call many others to be his ministers.

From the Upper Room Christ tirelessly seeks and calls. Here we find the origin and the perennial source of an authentic pastoral promotion of priestly vocations. Let us consider ourselves, my brothers, the first ones responsible in this area, ready to help all those whom Christ wishes to associate to his priesthood to respond generously to his call.

First, however, and more than any other effort on behalf of vocations, our personal fidelity is indispensable. What counts is our personal commitment to Christ, our love for the Eucharist, our fervour in celebrating it, our devotion in adoring it and our zeal in offering it to our brothers and sisters, especially to the sick. Jesus the High Priest continues personally to call new workers for his vineyard, but he wishes from the first to count on our active cooperation. Priests in love with the Eucharist are capable of communicating to children and young people that "*Eucharistic amazement*" which I have sought to rekindle with my Encyclical *Ecclesia de Eucharistia* (cf. No. 6). Generally these are the priests who lead them to the path of the priesthood, as the history of our own vocations might easily show.

6. In the light of this, dear brother priests, I would ask you, among other initiatives, *to show special care for altar servers*, who represent a kind of "garden" of priestly vocations. The group of altar servers, under your guidance as part of the parish community, can be given a valuable experience of Christian education and become a kind of pre-seminary. Help the parish, as a family made up of families, to look upon the altar servers as their own children, like "*olive shoots around the table*" of Jesus Christ, the Bread of Life (cf. Ps. 127:3).

With the help of the families most involved and catechists, be particularly concerned for the group of servers so that, through their service at the altar, each of them will learn to grow in love for the Lord Jesus, to recognize him truly present in the Eucharist and to experience the beauty of the liturgy. Initiatives for altar servers on the diocesan or local level should be promoted and encouraged, with attention to the different age groups. During my years of episcopal ministry in Krakow I was able to see the great benefits which can accrue from a concern for their human, spiritual and liturgical training. When children and young people serve at the altar with joy and enthusiasm, they offer their peers an eloquent witness to the importance and beauty of the Eucharist. Thanks to their own lively imagination and the explanations and example given by priests and their older friends, even very young children can grow in faith and develop a love for spiritual realities.

Finally, never forget that you yourselves are the first "Apostles" of Jesus the High Priest. Your own witness counts more than anything else. Altar servers see you at the regular Sunday and weekday celebrations; in your hands they see the Eucharist "take place", on your face they see its mystery reflected, and in your heart they sense the summons of a greater love. May you be for them fathers, teachers and witnesses of Eucharistic piety and holiness of life!

7. Dear brother priests, your particular mission in the Church requires that you be “friends” of Christ, constantly contemplating his face with docility at the school of Mary Most Holy. Pray unceasingly, as the Apostle exhorts (*cf. 1Th 5:17*), and encourage the faithful to pray for vocations, for the perseverance of those called to the priestly life and for the sanctification of all priests. Help your communities to love ever more fully that unique “gift and mystery” which is the ministerial priesthood.

In the prayerful setting of Holy Thursday, I would recall once again some invocations of the Litany of Jesus Christ Priest and Victim

(*cf. Gift and Mystery, pp.108-114*), which I have recited for many years with great spiritual profit:

*Iesu, Sacerdos et Victima,
Iesu, Sacerdos qui in novissima Cena formam
sacrificii perennis instituisti,
Iesu, Pontifex ex hominibus assumpte,
Iesu, Pontifex pro hominibus constitute,
Iesus, Pontifex qui tradidisti temetipsum
Deo oblationem et hostiam,
miserere nobis!
Ut pastores secundum cor tuum populo tuo
providere digneris,
ut in messem tuam operarios fideles mittere
digneris,
ut fideles mysteriorum tuorum dispensatores
multiplicare digneris,
Te rogamus, audi nos!*

8. I entrust each of you and your daily ministry to Mary, Mother of Priests. During the recitation of the Rosary, the fifth *mystery of light* leads us to contemplate with Mary’s eyes the gift of the Eucharist, to marvel at the love that Jesus showed “*to the end*” (*Jn 13:1*) in the Upper Room, and at his humble presence in every tabernacle. May the Blessed Virgin obtain for you the grace never to take for granted the mystery put in your hands. With endless gratitude to the Lord for the amazing gift of his Body and Blood, may you persevere faithfully in your priestly ministry.

Mary, Mother of Christ our High Priest, pray that the Church will always have numerous and holy vocations, faithful and generous ministers of the altar!

Dear brother priests, I wish you and your communities a Holy Easter and to all of you I affectionately impart my blessing.

From the Vatican, on 28 March, the Fifth Sunday of Lent, in the year 2004, the twenty-sixth of my Pontificate.

สมณลิขิตของ
สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2
ถึงบรรดาพระสงฆ์
เนื่องในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ค.ศ.2004

บรรดาพระสงฆ์ที่รัก

1. ข้าพเจ้าเขียนจดหมายเนื่องในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ฉบับนี้ถึงพวกท่านด้วยความชื่นชมยินดีและด้วยความรักเป็นอย่างยิ่ง โดยปฏิบัติตามธรรมเนียมที่ได้เริ่มด้วยการเขียนจดหมายปีสากลฉบับแรกของข้าพเจ้าในฐานะพระสังฆราชแห่งกรุงโรมเมื่อ 25 ปีมาแล้ว การพบกันทางจดหมายในแต่ละปีนับว่าเป็นการพบกันอันพี่น้อง อาศัยการมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันในสมณภาพแห่งองค์พระคริสตเจ้า และจะเกิดขึ้นในพิธีกรรมแห่งวันอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ซึ่งมีการเฉลิมฉลองที่สำคัญสองประการ กล่าวคือ พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ในตอนเช้า และพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณตอนเย็น เพื่อระลึกถึงการรับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายขององค์พระผู้เป็นเจ้า (*Cena Domini*)

ข้าพเจ้าระลึกถึงพวกท่าน ในขณะที่พวกท่านมาร่วมกันที่อาสนวิหารในแต่ละสังฆมณฑล ล้อมรอบพระสังฆราชของพวกท่าน เพื่อรื้อฟื้นคำมั่นสัญญาแห่งการเป็นสงฆ์ของท่านจาริตที่มีความหมายนี้มีขึ้นหลังจากการเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์

โดยเฉพาะน้ำมันคริสมา และนับว่าเป็นส่วนที่เหมาะสมอย่างยิ่งของพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณแห่งการเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเน้นภาพลักษณ์ของพระศาสนจักรในฐานะประชากรสงฆ์ ซึ่งได้รับความศักดิ์สิทธิ์อาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์ และได้รับการมอบหมายให้ออกไปเผยแผ่รักอันหอมหวานของพระคริสตเจ้า องค์พระผู้ไถ้ให้แผ่ขยายออกไปทั่วโลก (2 คร 2:14-16)

เมื่อถึงเวลาพลบค่ำ ข้าพเจ้ามองเห็นพวกท่านเข้าไปในห้องชั้นบน เพื่อเริ่มต้นศรวิหารแห่งปีสก้า “ห้องใหญ่ชั้นบน” (ลก 22:12) นี่เองที่พระเยซูเจ้าทรงเชิญให้เราหวนกลับเข้ามาระลึกถึงในแต่ละวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ และ ณ ที่นั่นมากกว่าที่อื่นใด ที่ข้าพเจ้ามีความยินดีที่สุดที่ได้พบพวกท่าน พี่น้องที่รักในสังฆภาพ เราได้บังเกิดเป็นพระสงฆ์ในการรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นทั้งความชื่นชม และเป็นทั้งหน้าที่ ที่จะมาชุมนุมกันอีกครั้งหนึ่งในห้องชั้นบน และเตือนกันและกันด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความกตัญญูถึงพันธกิจอันสูงส่งที่เราทำร่วมกัน

2. เราได้บังเกิดมาจากศีลมหาสนิท ข้าพเจ้าปรารถนาให้เราพูดด้วยความจริงใจว่า พระศาสนจักรทั้งครบเจริญชีวิตอันสืบเนื่องมาจากศีลมหาสนิท (*“Ecclesia de Eucharistia vivit”*) ดังที่ข้าพเจ้าได้เน้นในสมณสาสน์ที่ออกเมื่อเร็ว ๆ นี้ เราสามารถกล่าวเกี่ยวกับสังฆภาพที่ให้บริการได้เช่นเดียวกัน เหตุว่าสังฆภาพนี้ ดำเนินไปได้และบังเกิดผลได้ “ก็เนื่องมาจากศีลมหาสนิท” (*de Eucharistia*) “จะมีศีลมหาสนิทไม่ได้หากไม่มีสังฆภาพ เช่นเดียวกับที่จะมีสังฆภาพมิได้โดยปราศจากศีลมหาสนิท” (ดู *Gift and Mystery*)

การได้รับการบวชเป็นพระสงฆ์ ซึ่งไม่อาจมองดูแต่เฉพาะในแง่มุมของการทำหน้าที่เท่านั้น เหตุว่ามันเป็นเรื่องของ “การดำเนินชีวิต” ซึ่งเป็นเหตุให้พระสงฆ์ประกอบหน้าที่ในพระนามของพระคริสตเจ้า (*in persona Christi*) และถึงจุดสุดยอดเมื่อท่านเสกปังและเหล้าองุ่น โดยกล่าวคำที่พระเยซูเจ้าพระองค์เองได้ทรงใช้เมื่อทรงรับประทานอาหารมื้อสุดท้าย

เรารู้สึกประหลาดใจและตื่นตันใจต่อหน้าความจริงซึ่งไม่ธรรมดา ความถ่อมตนของพระเจ้าผู้ทรง “ก้มต่ำลงมา” เพื่อทรงทำพระองค์ให้เป็นหนึ่งเดียวกับมนุษย์นั้นช่างลึกซึ้งยิ่งนัก หากเรารู้สึกตื่นตันใจต่อหน้าถ้าประสูติในเทศกาลพระคริสตสมภพ เมื่อเรารำพึงถึงการที่วจนาถ์

ทรงรับเอากาย เราจะรู้สึกอย่างไร เมื่อเรายู่ต่อหน้าพระแท่นบูชา ในเมื่อพระคริสตเจ้าทรงบันดาลให้การถวายบูชาของพระองค์มาอยู่ในปัจจุบันอาศัยมืออันต่ำต้อยของพระสงฆ์ สิ่งที่เราทำได้ก็คือ ถูกลงและนมัสการพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อนี้ในความเงียบ

3. “พระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ” (*Mysterium fidei*) นี้คือคำประกาศของพระสงฆ์หลังการเสกศีล ศีลมหาสนิทคือพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ แต่หากเรามาพิจารณาแล้ว สังฆภาพเองก็เป็นพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อเช่นเดียวกัน เป็นพระธรรมล้ำลึกแห่งการบันดาลให้ศักดิ์สิทธิ์และความรักเป็นพระราชกิจของพระจิตเจ้าซึ่งบันดาลให้ปังและเหล้าองุ่นเปลี่ยนเป็นพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า พระองค์ทรงประกอบพระราชกิจของพระองค์ในตัวของพระสงฆ์ เมื่อได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ มีความเชื่อมสัมพันธ์พิเศษระหว่างศีลมหาสนิทและพระสงฆ์ ความเชื่อมสัมพันธ์ที่ย้อนหลังกลับไปยังห้องชั้นบน ศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งสองนี้เริ่มต้นด้วยกัน และมีจุดหมายปลายทางเชื่อมโยงกันอย่างไม่เสื่อมสลายตราบนานกาล

เมื่อถึงตรงนี้เราก็มามีถึงจุดที่ข้าพเจ้าเรียกว่า “การสืบเนื่องมาจากอัครสาวกของศีลมหาสนิท” (*apostolicity of the Eucharist*) (ดู “พระศาสนจักรแห่งศีลมหาสนิท” 26-33) ศีลมหาสนิทเช่นเดียวกับศีลอภิบาล เป็นศีลที่พระคริสตเจ้าทรงมอบให้กับอัครสาวก และให้พวกท่านและผู้สืบตำแหน่งของท่านถ่ายทอดต่อมาทุกยุคทุกสมัย เมื่อองค์พระเมสสิยาห์ทรงเริ่มต้นชีวิตอย่างเปิดเผย พระองค์ทรงเรียกบุคคลสิบสองคน ทรงแต่งตั้งให้พวกเขา “อยู่กับพระองค์” และทรงส่งพวกเขาไปกระทำพันธกิจ (ดู มก 3:14-15) ในการกินเลี้ยงครั้งสุดท้ายนั้น การอยู่กับพระเยซูเจ้าของพวกอัครสาวกถึงจุดสุดยอด การที่องค์พระอาจารย์เจ้าทรงเฉลิมฉลองการรับประทานอาหารปัสกาและการที่ทรงตั้งศีลมหาสนิทนั้น พระองค์ทรงบันดาลให้กระแสเรียกของพวกท่านเป็นจริงขึ้นมา การที่พระองค์ตรัสว่า “จงกระทำดังนี้ เพื่อระลึกถึงเรา” พระองค์ทรงประทับตราแห่งศีลมหาสนิทเหนือกระแสเรียกของพวกท่าน และด้วยการร่วมพระองค์เองเป็นหนึ่งในเดียวกับพวกท่านอาศัยศีลมหาสนิท พระองค์ก็ได้ทรงมีพระบัญชาให้พวกท่านกระทำกิจการอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง ในความทรงจำของมนุษย์นี้ได้คงดำรงคงอยู่ต่อไป

ในขณะที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงทำดังนี้...” ความคิดของพระองค์ได้ครอบงำไปถึงบรรดาผู้สืบทอดตำแหน่งของอัครสาวก ไปถึงบรรดาผู้ที่สานต่อพันธกิจของพวกท่าน ด้วยการแจกจ่ายอาหารที่บันดาลชีวิตไปจนสุดปลายแผ่นดิน ฟิน้องสงฆ์ทุกท่าน ที่ห้องชั้นบนนั้น เราได้รับการเรียกที่เฉพาะเจาะจง “ด้วยความรักอันที่น้อม” เพื่อจะได้รับปังแห่งศีลมหาสนิทจากพระหัตถ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และนำไปบิออกเพื่อเป็นอาหารสำหรับประชากรของพระเจ้าในช่วงการเดินทางจาริกแสวงบุญของพวกเรา ผ่านกาลเวลาไปสู่สวรรค์บ้านแท่นของเรา

4. เช่นเดียวกับสังฆภาพ ศีลมหาสนิทคือรางวัลจากพระเจ้า “ซึ่งอยู่นอกลังของชุมชน โดยสิ้นเชิง” และที่ชุมชน “ได้รับมาจากการถ่ายทอดโดยพระสังฆราชไปยังบรรดาอัครสาวก” (*พระศาสนจักรแห่งศีลมหาสนิท*, 29) สภาพระสังคายนาวาติกันที่ 2 สอนว่า “พระสงฆ์ผู้ให้บริการอาศัยอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของท่าน” ทำให้บูชาขอบพระคุณบังเกิดขึ้นในพระนามของพระคริสตเจ้า และถวายแด่พระเจ้าในนามของประชาชนทั้งหมด” (*Lumen Gentium*, 10) ที่ชุมชนของสัตบุรุษ ซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อและในจิตใจ และเปี่ยมด้วยสิ่งพระราชทานหลากหลาย แม้จะเป็นที่ซึ่งพระคริสตเจ้า “ทรงประทับอยู่ในพระศาสนจักรของพระองค์ โดยเฉพาะในการเฉลิมฉลองพิธีกรรม” (*Sacrosanctum Concilium*, 7) ก็ยังไม่สามารถเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณเอง หรือจัดให้มีผู้บริการที่บวชเป็นพระสงฆ์ได้

จึงเป็นการถูกต้องแล้วที่คริสตชนจะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระพรแห่งศีลมหาสนิทและสังฆภาพ ในขณะที่อธิษฐานภาวนาอย่างไม่หยุดยั้ง ขออย่าให้มีการขัดสนพระสงฆ์ในพระศาสนจักร จำนวนพระสงฆ์นั้น ไม่เพียงพอเลยที่จะตอบสนองการเรียกร้องให้ทำการแพร่ธรรมและการอภิบาลดูแลสัตบุรุษ บางแห่งในโลกได้รับผลกระทบจากขาดแคลนพระสงฆ์มาก เหตุว่าในปัจจุบันจำนวนพระสงฆ์ล่องลอยหายไปมาก โดยไม่มีรุ่นน้องเข้ามาแทนที่ ในพื้นที่อื่นเราต้องขอบพระคุณพระเจ้าที่เราพอจะมองเห็นกระแสเรียกที่เพิ่มมากขึ้น มีความสำคัญมากขึ้นในหมู่ประชากรของพระเจ้า ถึงความจำเป็นที่จะอธิษฐานภาวนา และมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการสนับสนุนให้มีกระแสเรียกเป็นพระสงฆ์และนักบวช

5. กระแสเรียกนั้นนับว่าเป็นพระพรจากพระเจ้าอย่างแท้จริง พระพรซึ่งเราต้องอธิษฐานวอนขออย่างไม่หยุดยั้ง จากการเชิญชวนของพระเยซูเจ้า เราต้องอธิษฐานภาวนาวอนขอพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งการเก็บเกี่ยวได้ทรงส่งคนเข้ามาช่วยในการเก็บเกี่ยวของพระองค์ (คู มธ 9:37) การอธิษฐานภาวนาซึ่งมีคุณค่ามากขึ้นด้วยการถวายความเจ็บปวดทรมานอย่างเจ็บ ๆ ยังนับว่าเป็นหนทางแรกและหนทางที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการอธิษฐานภาวนาเพื่อให้มีกระแสเรียก การอธิษฐานภาวนาคือการมุ่งไปยังพระคริสตเจ้าด้วยความมั่นใจว่า อาศัยองค์พระมหาสมณะ และจากการทูลถวายของพระองค์ เมล็ดพันธ์แห่งพระกระแสเรียกซึ่งมีความต้องการในทุกยุคทุกสมัยแห่งชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร จะได้เจริญเติบโตขึ้น อาศัยพระจิตเจ้า

ให้เราหยุดที่ห้องชั้นบน เพื่อรำพึงถึงองค์พระผู้ไถ่ ผู้ทรงตั้งศีลมหาสนิทและสังฆภาพในการกินเลี้ยงมือสุดท้าย ในคืนนั้นพระองค์ทรงเรียกชื่อของพระสงฆ์ทุกองค์ ตลอดทุกยุคทุกสมัยพระองค์ทรงมองดูเขาแต่ละคนด้วยการมองที่ทำให้กำลังใจอันเปี่ยมด้วยความรัก ซึ่งทรงมองดูซีโมนและอันดรูว์ ยากอบและยอห์น นาธานาแอลที่อยู่ใต้ต้นมะเดื่อ และมีทิวทัศน์อยู่ในห้องเก็บภาษี พระเยซูเจ้าทรงเรียกเรา และพระองค์ยังทรงเรียกคนอื่นเป็นจำนวนมาก ให้มาเป็นผู้รับใช้ให้บริการด้วยหนทางที่แตกต่างกัน

จากห้องชั้นบนพระคริสตเจ้าทรงแสวงหาและทรงเรียกตรงนี้ เราจะได้พบกับจุดเริ่มต้นและแหล่งที่มาแห่งการส่งเสริมกระแสเรียกสู่การเป็นพระสงฆ์ในเชิงอภิบาลที่แท้จริง พี่น้องทั้งหลายให้เราถือว่าเราแต่ละคนเป็นบุคคลแรกที่ต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ และพร้อมเสมอที่จะช่วยบรรดาผู้ที่พระคริสตเจ้าทรงมีพระประสงค์จะให้ความเกี่ยวพันกับสังฆภาพของพระองค์ ให้ตอบสนองการเรียกของพระองค์ด้วยจิตใจที่กว้างขวาง

แต่ในอันดับแรก และเหนือกว่าความพยายามอื่นใดในการสนับสนุนกระแสเรียกนั้น ความซื่อสัตย์ของตัวเองนับว่าเป็นสิ่งขาดมิได้ สิ่งที่สำคัญก็คือการอุทิศตนของเราแด่องค์พระคริสตเจ้า ความรักที่เรามีต่อศีลมหาสนิท ความร้อนรนในการประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณ ความศรัทธาของเราในการนมัสการศีลมหาสนิทและความกระตือรือร้นของเราในการมอบศีลมหาสนิทให้แก่พี่น้องชายหญิงของเรา โดยเฉพาะผู้ที่เจ็บป่วย พระเยซูเจ้าองค์พระมหาสมณะยังทรงเรียกคนงานใหม่ๆ ให้เขามาทำงานในสวนองุ่นของพระองค์ด้วยพระองค์เอง แต่พระองค์ทรงปรารถนาให้มี

การร่วมมืออย่างจริงจังตั้งแต่แรก พระสงฆ์ที่มีความรักต่อศีลมหาสนิท สามารถสื่อให้บรรดาเด็ก ๆ และเยาวชนได้ทราบถึง “ความอัศจรรย์ใจในศีลมหาสนิท” ซึ่งข้าพเจ้าพยายามปลุกจิตสำนึกในสมณศาสน์ของข้าพเจ้าเรื่อง “พระศาสนจักรแห่งศีลมหาสนิท” (ดู ข้อ 6) โดยทั่วไปแล้วพระสงฆ์เหล่านี้ มักจะเป็นผู้ที่นำพวกเขาไปสู่การเป็นพระสงฆ์ ดังที่ประวัติกระแสเรียกของเราเองคงจะชี้ให้เห็นได้

6. พี่น้องสงฆ์ที่รัก ด้วยความคิดดังนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขออัญเชิญทุกท่านในบรรดาจุดริเริ่มทั้งหลายให้สนใจเป็นพิเศษกับเด็กช่วยพิธีกรรมซึ่งเปรียบเสมือน “สวน” แห่งกระแสเรียก ให้เป็นพระสงฆ์ กลุ่มเด็กช่วยพิธีกรรมภายใต้การดูแลของท่าน อันเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคริสตชนในเขตวัดสามารถได้รับประสบการณ์อันล้ำค่าแห่งการศึกษาคริสตศาสนา และกลายเป็นที่เตรียมตัวเข้าสู่บ้านเณร ช่วยให้เขตวัดของท่านในฐานะที่เป็นครอบครัวซึ่งประกอบด้วยหลายครอบครัวให้มองดูเด็กที่ช่วยพิธีกรรมซึ่งเปรียบเสมือนเป็นลูกหลานของเขาเอง ดังเช่น “กึ่งก้านองุ่น” รอบๆ พระแท่นของพระเยซูคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นปิงอันบันดาลชีวิต (ดู สดค 127:3)

ด้วยความช่วยเหลือจากครอบครัวที่มีส่วนร่วมและบรรดาครูคำสอน ขอให้ท่านได้ให้ความสนใจกับกลุ่มเด็กผู้ช่วยจารีตพิธีกรรม เพื่อว่า อาศัยการรับใช้แทนพระแท่นบูชาพวกเขาแต่ละคนจะได้เรียนรู้ในอันที่จะเติบโตในความรักต่อพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เขาได้รู้ว่าพระองค์ประทับอยู่ในศีลมหาสนิทอย่างแท้จริง และได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความงดงามของพิธีกรรม กิจกรรมนันทนาการสำหรับเด็กช่วยพิธีกรรมในระดับสังฆมณฑลและในระดับวัดควรได้รับการเผยแพร่และสนับสนุน โดยให้ความสนใจกับกลุ่มวัยต่างๆ ในช่วงที่ข้าพเจ้าเป็นพระสังฆราชที่ คราคูฟ ข้าพเจ้าได้เห็นผลอันยิ่งใหญ่ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการให้ความสนใจกับการอบรมพวกเขาในด้านมนุษยธรรม ด้านจิตวิญญาณ และด้านพิธีกรรม เมื่อเด็กๆ และเยาวชนที่ช่วยจารีตพิธีกรรมด้วยความยินดี และความร้อนรนที่พระแท่นบูชาพวกเขาสามารถเป็นประจักษ์พยานอย่างดีให้แก่เพื่อนร่วมรุ่น ถึงความสำคัญและความงดงามของพิธีกรรม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากมโนภาพอันมีชีวิตของพวกเขาเอง ตลอดจนการอธิบายและแบบอย่างของพระสงฆ์และเพื่อน ๆ ที่อาวุโสของเขา แม้เด็กเล็กๆ ก็สามารถเติบโตในความเชื่อ และเริ่มมีความรักต่อเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณได้

ในที่สุด อย่าลืมว่าเหนือสิ่งอื่นใดตัวท่านเองคือ “อัครสาวก” แรกของพระเยซูเจ้าองค์พระมหาสมณะ การเป็นประจักษ์พยานของท่านมีคุณค่ามากกว่าสิ่งอื่นใดเด็กผู้ช่วยพิธีกรรมเห็นพวกท่านเป็นประจำในการเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณทุกวันอาทิตย์และในวันธรรมดา พวกเขาเห็นศีลมหาสนิท “ปรากฏ” ในมือของท่าน พวกเขาเห็นพระธรรมล้ำลึกของศีลมหาสนิทสะท้อน และอยู่ในหัวใจของท่าน พวกเขา รู้สึกมีการเรียกร้องให้มีความรักมากยิ่งขึ้น ขอให้ท่านเป็นทั้งบิดาอาจารย์และประจักษ์พยานแห่งความศรัทธาต่อศีลมหาสนิท และชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ ให้แก่พวกเขา

7. พี่น้องสงฆ์ทั้งหลาย พันธกิจที่เฉพาะเจาะจงของพวกท่านในพระศาสนจักรบังคับให้ท่านเป็น “มิตร” ของพระคริสตเจ้า และเพ่งรำพึงพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ที่ โรงเรียนของพระนางมารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ จงอธิษฐานภาวนาโดยไม่หยุดหย่อน ตามที่ท่านอัครสาวกเรียกร้อง (ดู 1 คร 5:17) สนับสนุนให้สัตบุรุษภาวนาเพื่อพระกระแสนี้ เพื่อความผูกพันของผู้ที่ได้รับเรียกไปสู่ชีวิตสงฆ์ และเพื่อความศักดิ์สิทธิ์ของบรรดาพระสงฆ์ทุกคน ช่วยให้ผู้ชมชนของท่านรัก “พระพรแห่งพระธรรมล้ำลึก” ที่โดดเด่น กล่าวคือสภาพที่บริการให้มีมากยิ่งขึ้น

ในบรรยากาศแห่งการภาวนาในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์นี้ ข้าพเจ้าขอทบทวนบทภาวนาจากบทเร้าวิงวอนของพระเยซูคริสตเจ้าพระสงฆ์และเครื่องบูชาอีกครั้งหนึ่ง (ดู “พระพรและพระธรรมล้ำลึก” หน้า 108-114) ที่ข้าพเจ้าเองได้สวด โดยได้รับผลประโยชน์ฝ่ายจิตวิญญานอย่างมากมาย

ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระสงฆ์และเครื่องบูชา
ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระสงฆ์ซึ่งทรงตั้งรูปแบบการถวายบูชา
นิรันดรในการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย
ข้าแต่พระเยซูเจ้า มหาสมณะที่พระเจ้าทรงยกย่องขึ้นมา
จากมวลมนุษย์
ข้าแต่พระเยซูเจ้า มหาสมณะที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งไว้
สำหรับมวลมนุษย์
ข้าแต่พระเยซูเจ้า มหาสมณะซึ่งถวายพระองค์เป็นของ
ถวายและเป็นเครื่องบูชา ทรงพระเมตตาเทอญ
ขอทรงพระกรุณาจัดให้มีผู้อภิบาลประชากรของพระองค์
ตามพระประสงค์
ขอทรงพระกรุณาส่งคนงานที่ซื่อสัตย์มาเก็บเกี่ยวผลผลิต
ในทุ่งนาของพระองค์

ขอทรงพระกรุณาทวีจำนวนผู้แจกจ่ายธรรมล้ำลึกของ
พระองค์อย่างซื่อสัตย์ให้มีมากขึ้น

ข้าพเจ้าทั้งหลายวิงวอน โปรดสดับฟังเทอญ

8. ข้าพเจ้าขอบอบตัวท่านและภารกิจประจำของท่านแด่พระนางมารีย์ พระมารดาแห่งพระสงฆ์ในช่วงการสวดสายประคำนั้น พระธรรมล้ำลึกแห่งความสว่างบทที่ห้าช่วยให้เราเพ่งรำพึงพระพรแห่งศีลมหาสนิทด้วยสายตาของพระนางมารีย์ ช่วยให้เราประทับใจในความรักซึ่งพระเยซูเจ้าทรงสำแดง “จนถึงที่สุด” (ยน 13:1) ในห้องชั้นบน และในการประทับอย่างถ่อมพระองค์อยู่ในตู้ศีล ขอให้พระนางพรหมจารีย์ จงวอนขอพระหรรษทานให้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ไม่เมินเฉยต่อพระธรรมล้ำลึกที่อยู่ในมือของพวกท่าน ขอให้ท่านจงมีความผูกพันด้วยความซื่อสัตย์ในหน้าที่สงฆ์ของท่าน ด้วยใจกตัญญูอันหาที่สุดมิได้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าแต่พระนางมารีย์ พระมารดาพระคริสตเจ้า องค์พระมหาสมณะ โปรดภาวนาให้พระศาสนจักรมีกระแสเรียกมากมายและศักดิ์สิทธิ์เสมอ กระแสเรียกที่ซื่อสัตย์และมีใจกว้างขวางแห่งพระแท่นบูชา

พี่น้องสงฆ์ที่รัก ข้าพเจ้าอวยพรให้ท่านและกลุ่มชนของท่านได้รับพระพรปีศาจและข้าพเจ้าขอส่ง พรของข้าพเจ้าให้แก่ท่านทุกคนด้วยความรัก

จากวาติกัน วันที่ 28 มีนาคม
วันอาทิตย์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต ค.ศ. 2004
เป็นปีที่ 26 ในสมณสมัยของข้าพเจ้า

พระสังฆราชยอห์น ฟิมพิลาร์ : ผู้แปล
จัดพิมพ์โดย : คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระสงฆ์ (คพส.)
เยวพา มนต์แก้ว : รูปเล่ม